

ÚZEMNÍ PLÁN VELKÉHO ÚZEMNÍHO CELKU OKRESU LITOMĚŘICE

Upravená ÚPD dle ust. § 187 odst. 7 zákona č. 183 / 2006 Sb.,
o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon)

Platnost od 1.1. 2007

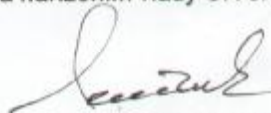
05/1996

ÚZEMNÍ PLÁN VELKÉHO ÚZEMNÍHO CELKU OKRESU LITOMĚŘICE

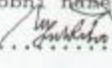
Schváleno usnesením vlády č. 110 ze dne 7. února 1996.
Závazná část vyhlášena nařízením vlády ČR č. 64/1996 Sb.

V Praze 6.6.1996

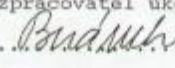

Ředitel odboru regionálních pracovišť MH ČR

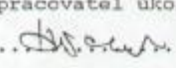
Ing.arch.Martin Říha
výrobní náměstek

....

Ing.arch.Karel Beránek
zpracovatel úkolu

....

Ing.arch.Karel Hocke
zpracovatel úkolu

....

**Upravená ÚPD dle ust. § 187 odst. 7 zákona č. 183 / 2006 Sb.,
o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon)**

Platnost od 1.1. 2007

Vedoucí odboru územního plánování a stavebního řádu Krajského úřadu Ústeckého kraje
Ing. Zdenka Švehlová

Zpracovatelský kolektiv:

Terplan a.s.

Ing.arch. K. Beránek, Ing.arch. K. Hocke, V. Kovář, RNDr. O. Bartušek, RNDr. L. Karjíček, Ing. H. Kroupová, RNDr. R. Eisenhammerová -
Řezáčová, I. Švarcová, J. Borovcová, L. Vágnerová

Externí spolupráce

RNDr. M. Kubeš, Ing. Z. Budiš, Ing. P. Hrdlička, Ing. arch. P. Ponča, Ing. M. Šobr, Ing. F. Havránek

Územní plán velkého územního celku okresu Litoměřice

UPRAVENÁ TEXTOVÁ ČÁST

Ochrana přírody a krajiny, regionální územní systém ekologické stability

A. Zvláště chráněná území přírody

Zákon č. 114/1992 Sb. stanovuje 6 kategorií zvláště chráněných území (ZCHÚ) přírody. Kromě kategorie národní park se na území okresu Litoměřice vyskytují všechny ostatní.

Z tzv. velkoplošných ZCHÚ přírody se jedná o chráněnou krajinnou oblast (CHKO) České Středohoří, které zaujímá severní a severozápadní část okresu; CHKO Kokořínsko sem zasahuje pouze nevelkým územím na východě. Dále je v řešeném území v současné době vyhlášeno 20 maloplošných ZCHÚ přírody.

B. Územní systém ekologické stability

Podle výše uvedeného zákona č. 114/1992 Sb. se ochrana přírody a krajiny zajišťuje v první řadě ochranou a vytvořením územních systémů ekologické stability (ÚSES). ÚSES představuje účelové propojení ekologicky stabilních částí krajiny do funkčního celku s dílem:

1. zachovat biodiverzitu přírodních ekosystémů
2. stabilizačně působit na okolní antropicky narušenou krajinu

Je tedy jednak předpokladem zachrany genofondu rostlin, živočichů i celých ekosystémů, jednak nezbytným východiskem pro ozdravení krajinného prostředí a uchování všech jeho užitečných funkcí.

ÚSES je postupně navrhován na třech navzájem provázaných hierarchických úrovních – nadregionální, regionální a lokální (místní). Je tvořen biocentry, biokoridory a na lokální úrovni i interakčními prvky. Je jakýmsi základním skeletem, od něhož je nutno odvíjet celkovou obnovu ekologické stability v krajině.

Z ustanovení stavebního zákona č. 50/1976 Sb. ve znění navazujících předpisů (zejména vyhláška č. 377/1992 Sb.) vyplývá pro ÚPN VÚC povinnost vymezit regionální ÚSES, jehož schválení provádějí ve vzájemné dohodě orgány územního plánování a ochrany přírody.

Regionální ÚSES, předkládaný v těchto „Změnách a doplňích ÚPN VÚC Litoměřicka“ vychází z 2. verze „Generelu regionálního ÚSES bývalého Severočeského kraje“ z roku 1992. Na základě tohoto podkladu má RŽP OkÚ Litoměřice zpracovány generely lokálních ÚSES, která pokrývají cca 80% území okresu. V odůvodněných případech byly provedeny některé změny 2. verze, mj. s využitím dalších verzí regionálních a nadregionálních ÚSES (1994, 1995). Zpřesnění vymezení těchto hierarchicky nadřazených systémů je v kompetenci zpracovatelů lokální úrovně (generely a plány ÚSES, územně plánovací dokumentace sídel či zón, lesní hospodářské plány, projekty pozemkových úprav).

Až na této lokální úrovni bude možno celý ÚSES považovat za skutečný systém. Pak bude také propojen s interakčními prvky, více schopen naplňovat požadované funkce, zejména zprostředkovávat ekostabilizační působení na okolní, ekologicky labilní prostředí (agrocenózy, sídelní útvary, průmyslové areály apod.). Funkční způsobilost celého systému lze očekávat v dlouhodobém časovém horizontu.

Stručný popis regionálního ÚSES (schematicky zobrazen v grafické příloze):

Základní osou je nadregionální biokoridor České Středohoří, procházející severní částí okresu v přibližně rovnoběžkovém směru. Na něm je vymezeno nadregionální biocentrum Milešovka a řada biocenter regionálního významu.

V jižní části okresu se nachází druhý nadregionální biokoridor – údolí řeky Ohře, s nadregionálním biocentrem zbytků lužních lesů u Budyně n.O. a Doksan.

Oba tyto nadregionální biokoridory a na nich vymezená biocentra jsou v podstatě funkční, u biokoridorů existují krátká přerušení jejich územní celistvosti, největším je přerušení biokoridoru řeky Ohře v okolí Terezína (úsek cca 5 km).

Nadregionálním biokoridorem, procházejícím napříč celým okresem Litoměřice, je rovněž řeka Labe (vlastní vodní tok, údolní niva, přilehlé svahy). Kromě několika krátkých úseků je však v současné době pro migraci bioty nefunkční. Břehy jsou upraveny kamennou dlažbou a pod úrovní vodní hladiny vody kamennými záhozy. Celý úsek toku Labe má vzdutou hladinu vody, čímž došlo k výrazným změnám charakteru vodního ekosystému z proudících vod na vody pomalu tekoucí či stojaté.

Mimo systém nadregionálních biokoridorů bylo vymezeno nadregionální biocentrum Vědlice na vápnitých pískovcích Úštěcka. Jedná se většinou o druhotné borové lesy, místy s „bílými stráněmi“ se vzácnou subxerothermní bylinnou vegetací.

Tento základní rámec je na regionální úrovni v levobřežní i pravobřežní části okresu (vzhledem k Labi) dále „zahuštěn“ dalšími tahy biokoridorů. Protože se většinou jedná o území intenzivně zemědělsky využívané, poměrně významná část regionálního ÚSES (biokoridorů i biocenter) spadá do kategorie „chybějící – nutno založit“.

Celkem jsou na území okresu Litoměřice vyprojektována 3 nadregionální biocentra a 43 biocenter regionálních, včetně dvou, která je nutno zcela nově založit.

V okrese Litoměřice jsou do ÚSES zahrnuty tři základní cílové typy ekosystémů.

Plošně a funkčně nejvýznamnějším typem těchto ekosystémů je les. Jen zcela ojediněle, na drobných plochách, obvykle chráněných jako ZCHÚ, se vyskytuje ve svém nejvyšším stadiu sukcesní zralosti, tj. jako les klimaxový – les, jaký by se na daném typu stanoviště a v daných klimatických podmínkách vytvořil bez zásahu člověka. Naprostou většinu současných lesních porostů, zahrnutých do ÚSES, charakterizuje narušená ekologická stabilita vlivem zásahů člověka. V těchto porostech je nutno cílenými zásahy obnovovat přirozenou druhovou skladbu a rovněž strukturu všech horizontálních úrovní vegetace. Základním předpokladem je autochtonnost použitého sadbového materiálu.

Druhým souborem typů společenstev v řešeném území jsou stepní lada a trvalé travnaté porosty. Jsou to společenstva s výraznou závislostí na antropogenní činnosti. Některá z nich, zejména stepní lada a skalní stepi, mají charakter sukcesně zralých ekosystémů s vysokou druhovou diverzitou a značným zastoupením ohrožených a chráněných druhů rostlin a živočichů. Tato společenstva, schopná přirozené reprodukce hmoty, jsou do cílových formací ÚSES začleněna zejména v klimaticky nejprůzračnějších oblastech okresu. Periodické až kontinuální hospodaření, podle charakteru stanoviště a typu ekosystému, je nezbytnou součástí přirozeného fungování převážně většiny travnatých porostů a stepních lad. Způsob a intenzita hospodaření na těchto plochách by

měly být upraveny tak, aby co možná nejvíce odpovídaly tradičním způsobům, které vznik těchto společenstev podnítily. Zejména je třeba eliminovat případná meliorační opatření, omezit dávky hnojení a zajistit potřebný počet sečí, event. pastvu.

Třetím souborem typů ekosystémů jsou vodní a mokřadní společenstva, která se pro svoji relativní nezávislost na ostatní biotě řídí poněkud odlišnými prostorovými zákonitostmi. Převažující část vodních společenstev je ve své podstatě tvořena liniovými prvky, které často tvoří osu obklopenou rozhodujícími strukturami ÚSES. Základními určujícími faktory pro vodní společenstva i navazující příbřežní vegetaci je čistota vodních toků a ploch, druh technických zařízení na nich vybudovaných a především rozsáhlé urbanizované plochy, tvořící v současnosti rozhodující bariéry propustnosti pro biotu.

Přirozená ekologická osa Litoměřicka – tok řeky Labe – je v současnosti jak pro vodní biotu, tak i pro šíření většiny organismů přirozenou cestou podél břehu téměř nepropustná. To však nijak nezpochybnuje cíl revitalizovat tento tok a postupně obnovovat jeho nezastupitelné ekologické funkce v území. Jistou ochranu vodním toků poskytuje zákon č. 114/1992 Sb., který zakazuje umisťovat do vzdálenosti 20 m od břehové čáry nové stavby (neplatí to však na zastavěném území obce). Jsou zpracovány studie (z poslední doby např. „Technicko – provozní podmínky labské vodní cesty ovlivňující vegetační doprovod“, ČVUT Praha 1994, pro Povodí Labe, a.s.), které navrhuji doplnění liniové střední a vysoké zeleně na březích řeky. V okrese Litoměřice je to v největším rozsahu na levém břehu v úseku Libotenice – České Kopisty (7 km) a na obou březích u Štětí (3 km). Plánovány jsou rovněž úpravy či zřizování rybích přechodů na vodních dílech, zprůtočnění koncentračních hrází, revitalizace říčních ramen u ostrovů Střelecký a Písečný v Litoměřicích a u Žalostického ostrova, u Mlékojed by v poříční zóně Labe měl vzniknout lesopark.

Relativně příznivější je situace kolem toku Ohře, kde lze po přiměřené rehabilitaci dolní části toku dosáhnout požadovaného propojení ekosystémů. Samozřejmě za předpokladu, že bude definitivně upuštěno od záměru splavnění Ohře. Další technické zásahy by totiž nejen znemožnily obnovení funkčnosti tohoto biokoridoru nadregionálního významu, ale změněný režim podzemních vod by rovněž ohrozil existenci dosud dochovalých zbytků lužních lesů.

Je samozřejmé, že „zprovozňování“ ÚSES narazí na obrovské problémy. Při jejich řešení je třeba mít na zřeteli, že dle zákona č. 114/1992 Sb. (§4, odst. 1) je „ochrana územního systému ekologické stability povinností všech vlastníků a uživatelů pozemků tvořících jeho základ; jeho vytváření je veřejným zájmem“. Pro současnou etapu znalostí i legislativního zajištění je základním východiskem nezhoršovat současný stav funkční způsobilosti ÚSES (a ekologické stability krajiny celkově). Není přípustné měnit kultury s vyšším stupněm ekologické stability na kultury s nižším stupněm ekologické stability. Každý záměr na změnu využití území musí respektovat ÚSES takový, jaký je k danému okamžiku vymezen. Vymezené plochy je nutno chápat jako územní rezervu, výhledově určenou pro ekologické funkce (to se týká zejména prvků v kategorii „nutno založit“). Tedy: na pozemcích zahrnutých do ÚSES neumísťovat stavby pro bydlení, rekreaci, průmyslovou a zemědělskou výrobu, skládky odpadků apod. Liniové stavby pro dopravu či technickou infrastrukturu musí být umístěny pouze výjimečně, při respektování k této stavbě vyžádaného stanoviska orgánu ochrany přírody. V konkrétním území okresu Litoměřice se jedná např. o výstavbu dálnice D8 nebo uvažovanou lokalizaci trasy vysokorychlostní železnice.

C. Tabulková část

Seznam nadregionálních a regionálních biocenter

Číslo	název	kat. území	typ společenstva		cílová výměra (ha)
			stávající	cílový	
1	Milešovka	Milešov, Velemín, Kletečná + o.TP	L1 (SU, DB, BK) X1, S1	SU, DB, BK, X, S 2., 3., 4.VS	1500
2	Oharský luh	Budyně n.O., Písty, Doksany aj.	L1 (LU, OL) V1	LU, OL, V 2.VS	1000
3	Vědlice	Vědlice, Tetčiněves aj.	L2 (BO) X1	DB, BO, X 2.VS	1500
4	Kubačka	Dobkovičky, Prackovice n.L.	L2 (DB) S1	DB, S 2., 3.VS	45
5	Dubický vrch, Výsluní	Prackovice n.L., Dubice, D. Zálezly (o.UL)	L2 (SU)	DB, S 2., 3.VS	100
6	Deblík	Libochovany, Církvice, Sebuzín (o.UL)	L2 (DB) X1, S1	DB, X, S 2., 3.VS	130
7	Varhošť	Tlučeň, Sebuzín, Čeřeniště (o.UL)	L2 (SU, BK) D1	SU, D 2., 3.VS	40
8	Hradiště, Holý vrch	Hlinná, Babiny (o.UL)	L2 (DB) X1 D1	DB, X, D 2., 3.VS	130
9	Dlouhý vrch	Pohořany	L2 (BK)	BK 3., 4.VS	50
10	Les mezi Staňkovicemi a Všeradištěm	Staňkovice	L2 (DB)	DB 2.VS	50
11	Trojhora	Chudoslavice	L2 (DB) S1	DB 2.VS	45
12	Kalich, Písková hora	Třebušín, Řepčice	L1 (DB, SU)	DB, SU 2.VS	80
13	Soudný kámen	Třebušín, Horní Týnec	L1 (DB)	DB 2., 3.VS	120
14	Sedlo	Horní Chobolice, Srdov	L1 (SU, DB) S1, X1	SU, DB, S, X 2., 3.VS	100
15	Bukovinská hora	Držovice, Brusov	L2 (DB)	DB, BK 3., 4.VS	100
		Konojedy, V.			

16	Bobří potok	Javorská (o.CL)	L2 (BO)	DB, BO 3.VS	50
17	Porta Bohemica – Litochovické skály	Litochovice n.L., Malé Žernoseky	L2 (DB) S1	DB, S 2.VS	70
18	Lovoš	Lhotka n.L., Opatrno	L1 (DB) X1, S1	DB, X, S	200
19	Ostrý	Březno, Milešov, Kocourov	L2 (SU) S1	SU, S 2., 3.VS	100
20	Medvědícký vrch (Lhota)	Kocourov, Milešov	L2 (SU) S1	SU, S 2., 3.VS	50
21	Lipská hora, Páková hora	Páleč, Mrsklesy	L2 (SU) S1	SU, S 2., 3.VS	100
22	Solanská hora	Chrást'any	L2 (SU) S1, X1	SU, S, X 2., 3.VS	50
23	Srbsko	Leská, Řisuty (o.LN)	L2 (DB)	DB 2., 3.VS	60
24	Sutomský vrch, Jezerka, Ovčín	Sutom, Jenčice, Radostice, Boreč	L2 (DB) X1	DB, X 2.VS	150
25	Baba	Děčany, Třebívlice	L3 (BOČ) S1	DB, S 2.VS	80
26	Niva Modly	Chodovlice, Třeбенice, Úpohlavy	A	OL, DB 2.VS	40
27	Klapý	Klapý	X1, S1	X, S 2.VS	40
28	Křesínské vrchy	Křesín, Dubany	X1	X 2.VS	100
29	Humenský vrch	Lukavec, Keblice	X1	X 2.VS	40
30	Šebín	Horka, Levousy + o.Louny	L2 (DB, BO, SM) V1	DB, LU, V 2.VS	150
31	Mšenský potok	Mšené, Charvatce, Martiněves	X1, M1 L2 (DB)	X, M, DB 2.VS	80
32	Brňanský luh	Brňany, Hrdly, Dolánky	L1 (LU) V1, P1	LU, V, P 2.VS	40
33	Ústí Ohře	Litoměřice, České Kopisty	M2, P2, V2	M, P, V, 2.VS	50
34	Holý vrch	Zahořany, Sedlec, Encovany	L1 (DB) D1	DB, D 2.VS	70
			L2 (DB,	DB	

35	Hořidla	Trnová	HB)	2.VS	40
36	Velké háje	Tetčiněves	L2 (BO)	DB, BO 2.VS	100
37	Stráně u Hubenova	Velký Hubenov	L2 (BO)	DB, X 2.VS	40
38	Radouň	Radouň	X1, A	X 2.VS	20
39	Niva Obrtky	Vrbice	A	OL, P 2.VS	40
40	Trávčický les (Mrchový kopec)	Libotenice, Oleško	L2 (BO) V2	BO, DB, X, LU 2.VS	200
41	Opukové stráně	Roudnice n.L.	X1 V2	X, LU, V 2.VS	70
42	Dobříňský háj, Bažantnice u Roudnice	Dobříň, Záluží, Vědomice	L1 (LU) V2	LU, V 2.VS	100
43	Les u Přestavlk	Přestavlk, Nížebohy	L2 (BO) X2	DB, BO, X 2.VS	65
44	Krabčická obora	Krabčice, Roudnice n.L.	L2 (BO)	BO 2.VS	60
45	Říp	Mnetěš	S1, X1 L2 (BO, DB)	S, X, DB 2.VS	55
46	Pomoklina	Černouček, H. Beřkovice, o.ME	L2 (BO)	DB 2.VS	60

Vysvětlivky:

Typy společenstev:

L – lesní (+ hlavní dřeviny zkratkou)
 X – xerothermofytní (stepní lada, lesostepi)
 S – skály
 D – lada s dřevinami
 P – luční
 V – vodní (s břehovými porosty)
 M – mokřady
 A – polní (agrocenózy)

Hlavní dřeviny:

–
 DB – dub
 BK – buk
 HB – habr
 BO – borovice lesní
 BOČ – borovice černá

OL – olše

SU – směs dřevin suťových lesů

LU – směs dřevin lužního lesa

Hodnocení stavu:

1 – zcela vyhovující (převážně přírodní a přirozená společenstva)

2 – částečně vyhovující (převážně přírodě blízká společenstva)

3 – nevyhovující (přírodě vzdálená společenstva)

VS – vegetační stupeň (dle Zlatníka)

-

-

-

Seznam maloplošných zvláště chráněných území přírody

Maloplošná zvláště chráněná území přírody:

č.	název	kategorie	k.ú.	výměra (ha)	charakteristika
1	Lovoš	NPR	Lhotka n.L., Opárno	74,53	stepní a lesostepní společenstva, zbytek šipákové doubravy
2	Milešovka	NPR	Milešov	25,50	bukové a smíšené porosty, skalní stěny s významnou květenou
3	Sedlo	NPR	Horní Chobolice, Srdov	42,20	zalesněný skalnatý hřeben se suťovisky, bohatá teplomilná společenstva
4	Bílé stráně	NPP	Pokratice	0,99	opukové stráně s typickou vegetací a faunou
5	Borečský vrch	NPP	Boreč	11,23	trachytový kopec s puklinami a mikroexhalacemi teplých vodních par
6	Dubí hora	NPP	Konojedy	0,09	ukázka bochníkovitého rozpadu čediče
7	Kleneč	NPP	Kleneč	5,35	lokalita endemického taxonu hvozdíku písečného českého
8	Březina	PR	Milešov (+ o.TP)	11,90	rašeliniště, suťový porost a zbytek bučiny
9	Holý vrch	PR	Hlinná	13,58	stepní společenstva, koniklec otevřený
10	Lipská hora	PR	Mrsklesy	22,22	skalnatý vrchol a suťové pole s teplomilnými společenstvy
11	Loužek	PR	Doksany	11,22	zbytek lužního lesa s bohatou květenou, hnízdiště havranů
12	Myslivna	PR	Poplze	35,41	zbytek lužního porostu
13	Na Černčí	PR	Rochov	6,77	velmi bohaté naleziště vstavačů
14	Kalvárie	PR	Libochovany,	8,71	teplomilná

			V. Žernoseky		společenstva skal
15	Hradiště	PP	Hlinná	5,25	vzácná stepní společenstva
16	Košťálov	PP	Jenčice	5,95	sukcese na holých skalách s sutích
17	Kuzov	PP	Dřemčice	7,12	výchoz dvou kolmo uložených čedičových žil
18	Plešivec	PP	Kamýk, Hlinná, Mířejovice	32,65	sutový svah s "ledovými jámami", zachovalé lesní porosty
19	Radobýl	PP	Žalhostice, Litoměřice	5,00	sloupcovitý rozpad čediče, lokalita divizny brunátné
20	Radouň	PP	Radouň	2,98	opukové stráně s bohatým výskytem vstavačovitých

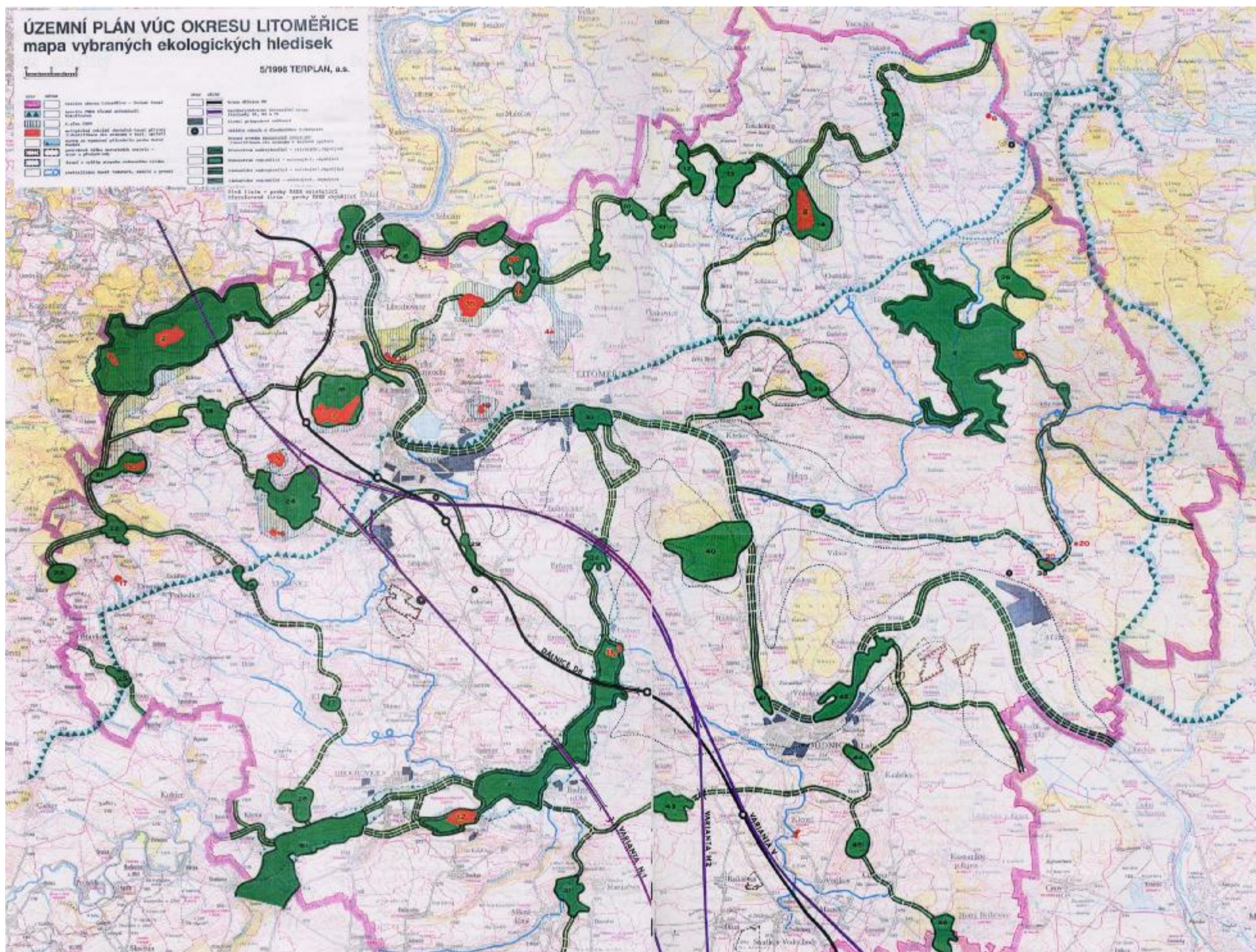
NPR - národní přírodní rezervace

NPP - národní přírodní památka

PR - přírodní rezervace

PP - přírodní památka

5/1995 TERPLAN, a.s.

ÚZEMNÍ PLÁN VELKÉHO ÚZEMNÍHO CELKU OKRESU LITOMĚŘICE – SMĚRNICE PRO USPOŘÁDÁNÍ ÚZEMÍ

O b s a h:

1. Ochrana přírody a krajiny
2. Doprava
3. Vodní hospodářství
4. Energetika a spoje

1. Ochrana přírody a krajiny, územní systém ekologické stability (ÚSES)

V prvcích ÚSES postupně přibližovat vymezený systém stavu funkční způsobilosti, tj. zvyšovat úroveň ekologické stability existujících biocenter a biokoridorů a doplňovat chybějící prvky.

2. Doprava

a) Za nejvýznamnější záměry v okrese na úseku silniční dopravy pokládat následující stavby:

- výstavba dálnice D8
- dálniční přivaděč pro Litoměřice (II. etapa)
- silniční most přes Labe u Mlékojed pro spojení Lovosic a Litoměřic a pro dálniční přivaděč
- v Roudnici n.L. dokončení jižního objezdu města silnicí č. 246
- nový silniční most přes Labe v Roudnici n.L. s příslušnými silničními úseky (silnice č. 240)
- v Budyni n.O. výstavba objezdů města pro silnici č. 30 a č. 246 s mostem přes Ohři
- v Lovosicích vybudování centra dopravních služeb pro kombinovanou dopravu s příslušnými odstavnými plochami
- Trnovany obchvat – silnice č. 15
- Třeboutice - mimoúrovňový přejezd železniční trati č. 072 silnicí č. 261 a postupně realizovaná přeložka Třeboutice Polepy Mastířovice – silnice č. 261

b) V železniční dopravě trvale považovat za nejdůležitější tratě č. 090 Praha – Lovosice – Děčín a č. 072 Lysá n.L. – Litoměřice – Děčín. Tratě jsou částí významných mezinárodních spojů, na kterých je nutno modernizovat problémové úseky.

3. Vodní hospodářství

a) Za nejnaléhavější pokládat realizaci následujících záměrů:

- přivaděč vody z ÚV Malešov (resp. vodojemu Zahořany) do Roudnice n.L. (vodojemu Hostěraz)
- vodovod Roudnice n.L. posílit z nového zdroje Kalešov na východ od města

b) Zabezpečit postupnou realizaci čistíren odpadních vod podle seznamu územního plánu, přednostně u největšího zdroje znečištění – Terezína.

4. Energetika a spoje

Za nejvýznamnější záměr v okrese na úseku energetiky a spojů pokládat rekonstrukci plynovodu Hlinná – Lovosice.

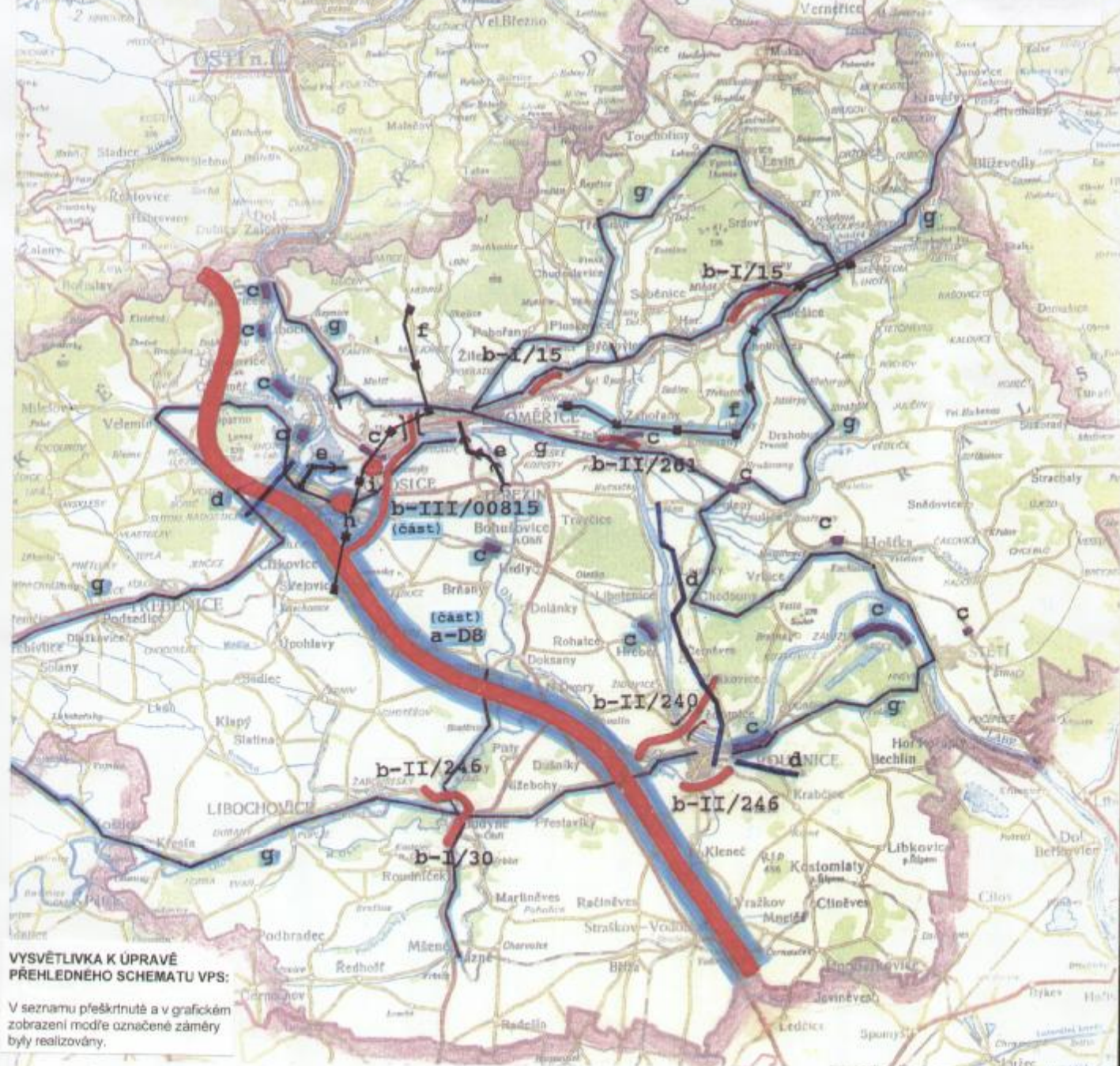
VEŘEJNĚ PROSPĚŠNÉ STAVBY (PŘEHLEDNÉ SCHEMA)

5/1996 TERPLAN, a.s.

Přehledné schema Veřejně prospěšných staveb (VPS)
je upraveno dle ust. § 187 odst. 7 zákona č. 183 / 2006 Sb.,
o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon)
- platnost od 1.1. 2007

Vedoucí odboru územního plánování a stavebního řádu
Krajského úřadu Ústeckého kraje

Ing. Zdenka Švehlova

VYSVĚTLIVKA K ÚPRAVĚ PŘEHLEDNÉHO SCHEMATU VPS:

V seznamu přeškrtnuté a v grafickém
zobrazení modře označené záměry
byly realizovány.

- a) dálnice D 8, dálniční křižovatky a přívaděče
- b) silnice, silniční obchvaty, mimoúrovňové křižovatky a mosty silnic č. I/15, I/30, II/240, II/246, II/261 a III/00815
- c) modernizace úseků železniční trati č. 090 jako železničního koridoru a trati č. 072
- d) - přívaděč vody z ÚV Malešov (resp. vodojemu Zahořany) do Roudnice n.L. (vdj. Hostěraz)
- posílení vodovodu Roudnice n.L. z nového zdroje Kalešov na východ od města
- posílení skupinového vodovodu (SV) Lovosice z úpravny vody v pišťanském meandru do vodojemu Sulejovice

- e) kanalizační stoky spojující Lovosice a Terežín s čistírnou odpadních vod v Litoměřicích
- f) plynovod Trnovany - Libošovice - Ústí a Hlinná - Lovosice
- g) telekomunikační kabely Ústí n.L. - Litoměřice, Ústí - Roudnice n.L. - Libčovice - Litoměřice a Mšené Lázně - Brozany
- h) stavba areálu pro přepravu kamionů po železnici v Lovosicích
- i) centrum dopravních služeb pro kombinovanou dopravu u Lovosic

NAŘÍZENÍ VLÁDY

ze dne 7. února 1996,

kterým se vyhlašuje závazná část územního plánu velkého územního celku okresu Litoměřice

Vláda podle § 29 odst. 2 zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění zákona č. 262/1992 Sb., nařizuje:

§ 1

Závazná část územního plánu velkého územního celku okresu Litoměřice, vymezeného v příloze č. 1 tohoto nařízení, je uvedena v příloze č. 2 tohoto nařízení.

§ 2

Územní plán velkého územního celku okresu Litoměřice, schválený usnesením vlády č. 110 ze dne 7. února 1996, je uložen na Okresním úřadu Litoměřice, městských úřadech Litoměřice, Lovosice, Roudnice nad Labem, Terezín, Libochovice, Štětí, Třebenice, Ústěk a na Ministerstvu hospodářství.

§ 3

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Předseda vlády:

Prof. Ing. Klaus CSc. v. r.

Ministr hospodářství:

Doc. Ing. Dyba CSc. v. r.

Příloha č. 2 je upravena dle ust. § 187 odst. 7 zákona č. 183 / 2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon) platnost od 1.1. 2007

vedoucí odboru územního plánování a stavebního řádu
Krajského úřadu Ústeckého kraje

Ing. Zdenka Švehlová

VYSVĚTLIVKA K ÚPRAVĚ PŘÍLOHY č. 2:
V seznamu přeškrtnuté záměry byly realizovány

Příloha č. 2 k nařízení vlády č. 64/1996 Sb.

Závazná část územního plánu velkého územního celku okresu Litoměřice

1. Při využívání území územně chránit koridory a plochy pro:

- a) dálnici D 8, dálniční křižovatky a přivaděče,
- b) silnice, silniční obchvaty, mimoúrovňové křižovatky a mosty silnic č. I/15, I/30, II/240, II/246, II/261 a III/00815,
- c) modernizaci úseků ~~železniční trati č. 090 jako I. železničního koridoru a trati č. 072,~~
- d) přivaděč vody z Malečova do Roudnice nad Labem a jeho napojení na nový zdroj Kolečov ~~a přivaděč z úpravny vody v Příslanském meandru do vodojemu Sulejovice,~~
- e) kanalizační stoky spojující Lovosice a Terezín s čistírnou odpadních vod v Litoměřicích,

f) plynovod ~~Třinec - Liběšice - Ústěk - Hlinná -~~
- Lovosice,

g) ~~telekomunikační kabely Ústí nad Labem - Litoměřice, Ústěk - Roudnice nad Labem - Liběves - Litoměřice a Mšené lázně - Brozany,~~

h) ~~dostavbu areálu pro přepravu kamionů po železnici v Lovosicích,~~

i) centrum dopravních služeb pro kombinovanou dopravu u Lovosic,

j) nadregionální a regionální systém ekologické stability.

2. Stavby spojené s realizací záměrů uvedených v bodě 1 písm. a) až i), územně vymezených v grafické části územního plánu, opatřené schvalovací doložkou, jsou veřejně prospěšné.

LEGENDA

STAV

- HRANICE ŘEŠENÉHO ÚZEMÍ
- HLAVNÍ CENTRA
- OSTATNÍ CENTRA
- OSÍDLENÍ
- HLAVNÍ PRŮMYSLOVÉ PLOCHY
- ZÁKLADNÍ SILNIČNÍ SÍŤ
- HLAVNÍ A VEDLEJŠÍ ŽELEZNIČNÍ TRATĚ
- LETIŠTĚ
- HRANICE CHKO
- ELEKTRICKÁ VEDENÍ 400 A 220 kV
- VYSOKOTLAKÉ PLYNOVODY HLAVNÍ
- VODOVODNÍ PŘIVADĚČ
- PRODUKTOVODY
- VODNÍ TOKY, PLOCHY A PŘÍSTAVIŠTĚ
- LESY

NÁVRH

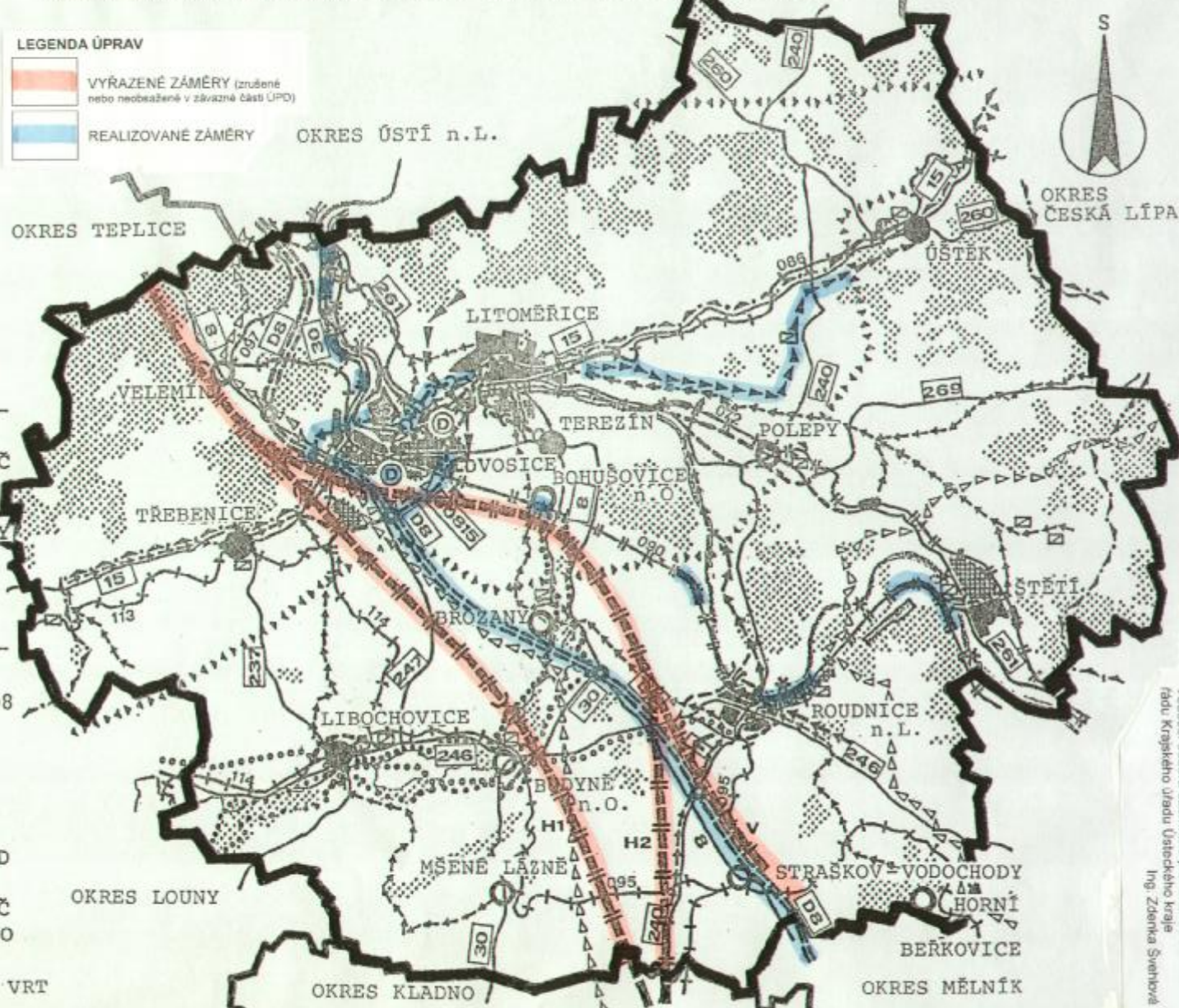
- VYSOKOTLAKÉ PLYNOVODY HLAVNÍ
- KORIDOR DÁLNIČE D8
- ÚPRAVY SILNIČNÍ SÍŤE, MOSTY
- AREÁL DOPRAVNÍCH SLUŽEB
- ÚPRAVY ŽELEZNIČNÍCH TRATÍ
- ČISTIŘNY ODPAD.VOD A KANAL.SBĚRAČ
- VODOVODNÍ PŘIVADĚČ
- HRANICE PŘÍRODNÍHO PARKU
- TRASA ŽELEZNICE VRT

LEGENDA ÚPRAV

- VYRAZENÉ ZÁMĚRY (zrušené nebo neobeažené v závazné části ÚPD)
- REALIZOVANÉ ZÁMĚRY

ÚZEMNÍ PLÁN VÚC OKR. LITOMĚŘICE -

MĚŘÍTKO 1:200 000

ZVĚTŠENINA ORIGINÁLU

Příloha č. 1 k nařízení vlády č. 64/1996 Sb.

Číslo 20

Stříška zákonů č. 64 / 1996

Strana 803

Vedoucí odboru územního plánování a stavebního řádu Krajského úřadu Ústeckého kraje
Ing. Zdeněk Švehlák

Příloha č. 1 je upravena dle ust. § 187 odst. 7 zákona č. 183 / 2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon)
- platnost od 1.1.2007